

άσπρόλαπος ό, MDeffner Archiv mittel-neugr. Philol. 238 άσπρόλαπας (Παρνασσ. 6,753).

Έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λάπα.

Τό άποδημητικόν πτηνόν άσπρογυπάρι, ό ιδ. [**]

άσπρολάχανο τό, Λεξ. Βλαστ. 455 άσπρολάχανου Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ. (Άράχ.)

Έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λάχανο. Τύπ. άσπρολάχανον παρά Σομ.

Ποικιλία κράμβης της λαχανώδους κεφαλωτής (brassica oleracea capitata) του γένους της κράμβης (brassica) της τάξεως των σταυρανθών (cruciferae). [**]

άσπρολειανικό τό, Ζάκ.

Έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λειανικό, δι' ό ιδ. λειανικός.

Ή κοιλία και οι πόδες των έδωδίων ζώων.

άσπρολεύκαδο τό, άμάρτ. άσπρολεύκαδου Μακεδ. (Βέρ. κ.ά.)

Έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λευκάδι.

Λεύκη ή μέλαινα (populus nigra), ιδίως ή πυραμοειδής (populus nigra pyramidalis), του γένους της λεύκης (populus) της τάξεως των ίτεωδών (salicinaceae), ή των άρχαίων αίγειρος, δένδρον φυτευόμενον παρά τους ποταμούς με φύλλα των όποιών τό όπίσθιον μέρος είναι λευκόν ένθ' άν.: *Άσμ.

*Ισ' έχεις τ' άσπρολεύκαδα κ' ίγώ τά παλληκάρια (λέγει ό χινόπωρος προς την άνοιξιν) Μακεδ. Συνών. άσπρολεύκη, άσπρόλευκο, καβάκι. Πβ. άσπρολευκιά. [**]

άσπρολευκιά ή, Λεξ. Γαζ. (λ. άχερωίς).

Έκ του ουσ. άσπρολεύκη κατά τά εις -για όν. φυτών.

Λεύκη ή κοινή (populus alba) του γένους της λεύκης (populus) της τάξεως των ίτεωδών (salicinaceae), ή των άρχαίων άχερωίς, δένδρον των δενδροστοιχιών. Πβ. άσπρολεύκαδο. [**]

άσπρολεύκη ή, άμάρτ. άσπρολεύκ' Μακεδ.

Έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λεύκα.

Άσπρολεύκαδο, ό ιδ.

άσπρόλευκο τό, άμάρτ. άσπρόλιφκου Λήμν. Μακεδ.

Έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λευκί.

Άσπρολεύκαδο, ό ιδ.

άσπρολέφης έπιθ. Σύμ.

Έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λέφα.

Ό έχων την κόμην ξανθήν και τό χρώμα του προσώπου υπέρυθρον.

άσπρολίβανος έπιθ. Χίος (Καρδάμ.) Θηλ. άσπρολιβάνα Χίος (Καρδάμ.)

Έκ των έπιθ. άσπρος και λιβανός.

Ό λευκός και υποκίτρινος, συνήθως τό θηλ. έπί αιγός: Αίγα άσπρολιβάνα.

άσπρολίθαρο τό, Πελοπν. (Μάν.) κ.ά. — Λεξ. Δημητρ.

Έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λιθάρι.

Άσπρόλιθος, ό ιδ.

άσπρολίθι τό, Ήπ. Πελοπν. (Άρκαδ.) κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. 481 Πρω. Δημητρ. άσπρολίθ' Στερελλ. (Αίτωλ. Άράχ.)

Έκ του ουσ. άσπρόλιθος ή έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λιθί.

Άσπρόλιθος, ό ιδ., ένθ' άν.: Γιόμισ' τ' άμπέλ' άσπρολίθια Άράχ. || *Άσμ.

Μήτε τά ροῦχα με βαροῦν μήτε και τά τουμάνια, μόν' τ' άσπρολίθια με βαροῦν, τά γόνατα μου σφάζουν

Ήπ. Ή λ. και ώς τοπων. Ζάκ.

άσπρόλιθος ό, άμάρτ. άσπρόλ'θος Θράκ. (Σκοπ.)

Έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λίθος.

Λευκός λίθος, ιδία ό άβεστόλιθος των ποταμών. Συνών. άσπρολίθαρο, άσπρολίθι, αντίθ. μαυρολίθαρο, μαυρολίθι. Ή λ. και ώς τοπων. Ζάκ.

άσπρόλιμπρος έπιθ. Πελοπν. (Μεσσ.)

Έκ των έπιθ. άσπρος και λιόπρος.

Ό έχων λευκάς και έρυθράς τρίχας, έπί αιγών και έριφίων.

άσπρολόγημα τό, Λεξ. Δημητρ.

Έκ του ρ. άσπρολογώ.

Τό λευκόν χρώμα, ή έκ λευκότητος λάμπις. Συνών. ιδ. έν λ. άσπράδα 1.

άσπρολόγι τό, Πελοπν. (Μάν.) — Λεξ. Βλαστ. 328.

Έκ του έπιθ. άσπρος και της καταλ. -λόγι.

Συνήθως πληθ., άσπρολογιά, ό ιδ.

άσπρολογιά ή, Ίων. (Κρήν.) Κωνπλ. Νάξ. — Λεξ. Δημητρ. άσπρολογή Ίων. (Κρήν.)

Έκ του ουσ. άσπρολόγι. Τό άσπρολογή μετεπλάσθη έκ του πληθ. άσπρολογιές.

Σύνολον λευκών άντικειμένων, ιδία δέ περιληπτικώς τά άσπρόροϋχα ένθ' άν.: Την άσπρολογιά της την παράγειλε 'ς τη δείνα Κωνπλ. Συνών. άσπρολόγι, άσπροροϋχιά.

άσπρολογώ πολλαχ. άσπρολουγώ βόρ. ιδιώμ. άσπρολογάω ένιαχ. άσπρολουγάου Στερελλ. (Αίτωλ.)

Έκ του έπιθ. άσπρος και της παραγωγικης καταλ. -λογώ, περι ής ιδ. ΓΧατζιδ. έν 'Αθηνά 22 (1910) 247 κέξ.

Λάμπω έκ λευκότητος, φαίνομαι λευκός ένθ' άν.: Τό κῦμα άσπρολογᾶ. Ή πολιτεία - τό χωριό άσπρολογᾶ πολλαχ. Ού τόπους οὔλους άσπρολουγάει άπ' τά χιόνια Αίτωλ. Άσπρολόγησ' οὔ κάμπους άπ' τά πρόβατα αυτόθ. Άσπρολογούν του πάγου οι κάμποι ΛΜαβίλ. Έργα 70 Ή φύσι δλη έρρόδιζε κι άσπρολογούσε ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 92 || Ποίημ.

... 'Σ τους όχτους, 'ς τά ριζά κοπάδια άσπρολογούνε ΚΚρουστάλλ. Έργα 2,28

Τά ζά γεμίζουσι τοίς αυλές κι όλόγυρα 'ς τοίς βρύσες οι κωπελλίες άσπρολογούν με άπιθωμένες στάμνες ΠΒλαστοῦ Άργώ 103. Συνών. ιδ. έν λ. άσπρίζω Β 2.

άσπρόλοτ-τα ή, Κύπρ.

Έκ του έπιθ. άσπρος και του ουσ. λότ-τα.

Θήλυς χοίρος με τρίχωμα λευκάζον.

άσπρόλουβγας έπιθ. Κύπρ.

Έκ των έπιθ. άσπρος και λουβγας.

Ό έχων λευκόν χρώμα και λοβούς παρά τάς παρειάς κάτωθεν των ώτων, έπί τραγών και αιγών.

άσπρολουλουδιασμένος έπιθ. Κεφαλλ. άσπρολουδιασμένος Βιθυν. (Άρβανιτοχ.)

Μετοχ. του άμαρτ. ρ. άσπρολουλουδιάζω.

Ό φορῶν όλοκάθαρα ένδύματα.

άσπρολουλουδιασμός ό, άμάρτ. άσπρολουδιασμός Βιθυν. (Άρβανιτοχ.)

Έκ του άμαρτ. ρ. άσπρολουλουδιάζω.

Καθαριότης.

άσπρολουλουδίζω Κεφαλλ.

Έκ του ουσ. άσπρολούλουδο.

